

ЛИТЕРАТУРА:

1. Левко, П. И. Понятие «социальное проектирование» и его взаимосвязь с прогнозом, планом, программой / П. И. Левко // Право.by. – 2011. – № 3 (13). – С. 125 – 130.
2. Лапина, С. В. Социальное государство как воплощение идеи социальной справедливости / С. В. Лапина // Проблемы управления. – 2012. – № 2 (43). – С. 106 – 108.
3. Раков, А. А. Демографические процессы в Беларуси в контексте истории и перспектив / А. А. Раков // Влияние текущих демографических тенденций в республике на национальные трудовые ресурсы : материалы науч.-практ. семинара, 20 нояб. 1996 г., г. Минск. – Минск, 1996. – С. 25 – 39.
4. 25% белорусских пенсионеров продолжают работать : Официальный сайт журнала М-ва труда и социальной защиты Респ. Беларусь «Охрана труда и социальная защиты» [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.otsz.by/news.php?id=14953>. – Дата доступа : 06.01.2016.
5. Туманова, И. А. Влияние миграции на формирование типа социально-трудовых отношений в России / И. А. Туманова, В. С. Раковская // Современные проблемы науки и образования [Электронный научный журнал]. – 2013. – № 2.
6. Сивец, С. М. К вопросу о роли социальной политики в обеспечении стабильности конституционного строя государства / С. М. Сивец // Право.by. – 2011. – № 4. – С. 36 – 42.
7. Рубинштейн, А. Я. Институциональная эволюция патернализма / А. Я. Рубинштейн. – М. : Институт экономики РАН, 2015. – 68 с.

Арутюнян Л. О.

Заступник голови Євразійської асоціації с
успільних наук (Єреван, Вірменія)

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ВДОСКОНАЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА В СФЕРІ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОГО ЗАХИСТУ ТА ОХОРОНИ АВТОРСЬКИХ ПРАВ

Відповідно до п. 3 ст. 9 Закону України «Про авторське право і суміжні права» особа, яка має авторське право або будь-яку виключну правомочність на твір, для свідчення про авторство на обнародований чи необнародований твір, про факт і дату опублікування твору чи про договори, які зачіпають права автора на твір, у будь-який час протягом терміну охорони авторського права може його зареєструвати в офіційних державних реєстрах.

Законом передбачено випадки, що дають підстави для судового захисту авторського права:

1) відтворення, розповсюдження та інше використання, а також ввезення в Україну примірників творів, фонограм, програм мовлення без дозволу авторів та осіб, які мають суміжні права;

2) виготовлення і розповсюдження з порушенням авторського права та суміжних прав (контрафактних творів) примірників творів, фонограм;

3) ввезення на територію України примірників творів і фонограм, що охороняються на території України, із держави, в якій ці твори і фонограми не охоронялися або перестали охоронятися.

Отже, у випадку виявлення таких дій, особи, які мають авторське право та суміжні права, можуть вимагати від порушника відшкодування шкоди, завданої ним у результаті порушення авторського права та суміжних прав, включаючи упущену вигоду, вилучення та спрямування на їх користь прибутків порушника, одержаних ним у результаті порушення авторського права та суміжних прав, замість відшкодування збитків; також порушник авторського права та суміжних прав зобов'язаний відшкодувати особам, які мають авторське право та суміжні права, моральну шкоду.

Суб'єкти авторського права і суміжних прав можуть вимагати від порушника відшкодування моральної шкоди в розмірі, який визначається судом [2, с. 59].

В разі використання чужого твору без договору з суб'єктом авторського права, недодержання умов використання творів та об'єктів суміжних прав, порушення особистих і майнових прав особи, які мають авторське право та суміжні права, можуть подати позов до суду, про поновлення порушених прав шляхом внесення відповідних виправлень, публікацій у пресі про допущене порушення або іншим способом [2, с. 60].

Особливе занепокоєння у широкого кола науковців і практиків викликає класифікація відповідальності за обхід технічних засобів захисту авторського права та за виготовлення, ввезення і розповсюдження пристроїв для такого обходу як за порушення авторських прав. Адже, за нинішніх умов намагання зробити копію захищеного технічними засобами твору в цифровій формі може кваліфікуватися як два правопорушення: перше - порушення власне авторського права на твір, друге - обхід технічних засобів [3, с. 187]. При цьому, навіть при наявності в особи права на таке копіювання обхід технічних засобів все одно вважатиметься порушенням авторського права, відповідно до пункту «е» частини першої статті 50 Закону України «Про авторське право і суміжні права» [4, с. 3]. Такі дії є підставами для вжиття особою, що має авторське право, заходів щодо судового захисту своїх прав. Закон передбачає можливість постановлення рішення судом про вилучення чи конфіскацію засобів обходу технічних засобів захисту, а також матеріалів і обладнання, що використовувалися для виготовлення таких засобів обходу.

Наведені норми включені до Закону на виконання положень статтей 11 та 18 Договору Всесвітньої організації інтелектуальної власності про авторське право, які зобов'язують держав-учасниць цього Договору передбачити відповідну правову охорону та ефективні засоби правового захисту від обходу існуючих технічних засобів, які вживаються авторами і обмежують дії, які не дозволені авторами або не допускаються законом по відношенню до їх творів [3, с.188]

Для захисту об'єктів авторського права в інформаційних магістралях застосовується цілий ряд технічних засобів, які одержали назву системи обмеженого доступу. Вони створені і впроваджуються для вирішення основної проблеми цифрових мереж - надання надійного доступу до охоронюваної інформації та змісту, забезпечуючи при цьому оплату і охорону авторського права на «заблокований» таким чином твір. Технологій, що вирішують цю проблему, досить багато: кодування, паролі, «секретні блоки», цифрові підписи, цифрові конверти тощо. Функцію контролю за доступом можуть мати також електронні ключі та смарт-карти [3, с. 190].

Найбільш вдалим на сьогодні, є рішення зазначеної проблеми, запропоноване німецьким законодавством, яке знайшло засоби забезпечити інтереси користувачів у цифровому середовищі.

По-перше, за німецьким законом про авторське право ні дії по обходу, ні дії по виготовленню і розповсюдженню пристроїв по обходу не є злочином, коли вони вчинені виключно для особистого користування. Хоча у випадку заподіяння правовласнику шкоди такими діями, вони можуть стати підставою для пред'явлення позову користувачеві на підставі норм цивільного законодавства.

По-друге, правовласник, який застосовує засоби технічного захисту, повинен (за деякими виключеннями) забезпечити користувачів необхідними засобами, щоб вони могли використовувати твір так, як це передбачено у відповідних нормах. Суб'єкт права, який не виконує дану вимогу, може переслідуватися в суді і понести покарання [3, с. 189].

Таким чином ми бачимо, що на сьогодні питання вдосконалення законодавства у галузі авторського права і суміжних прав, гармонізація національного законодавства із законодавством країн-членів ЄС є досить актуальними, назріла реальна потреба створення системи виключно правомірного використання на території України творів науки, літератури і мистецтва, комп'ютерних програм, виконань, фонограм, програм телерадіомовлення - системи, яка б гарантувала рівень захисту, аналогічний тому, що існує у Європейському Співтоваристві.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Закон України "Про авторське право і суміжні права" від 23.12.1993р., // Відомості Верховної Ради України – 1993. - № 3792-ХІІ, ст. ст. 20-25, ст. ст.40-43.

2. Про Рекомендації парламентських слухань "Захист прав інтелектуальної власності в Україні: проблеми законодавчого забезпечення та правозастосування" // Постанова ВРУ від 27.06.2007, № 1243-V / Відомості Верховної Ради України від 09.11.2007, № 45, стор. 2001, стаття 524

3. Ващинець І.І Деякі питання правового статусу технічних засобів захисту авторського права і суміжних прав / І.І. Ващинець // Часопис Київського університету права. — 2009. — № 2. — С. 186-192.

Бутрин – Бока Н. С.

к.ю.н., старший викладач кафедри
цивільного права і процесу ЮФ ТНЕУ

ПРАВО УЧАСНИКА НА ВИХІД ІЗ ТОВАРИСТВА – ФОРМА РЕАЛІЗАЦІЇ КОРПОРАТИВНОГО ПРАВА

Корпоративні права є досить специфічними за своєю юридичною природою та щоразу привертають увагу для свого дослідження у різних аспектах і науковців, і практиків. З урахуванням того, що Україна прямує до ЄС, а національне законодавство має бути наближеним до міжнародних стандартів, то обрана тема являється актуальною.